

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 288.

Duminică, 29 Decembrie st. v.

1885.

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei”.

Cu 1 Ianuarie 1886 st. v., se începe **un nou abonamentu**, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețulu Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„șese „ 6 „

„un an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„șese „ 20 „

„un an 40 „

Rugăm pe domni abonenți, ca să bine-voiască a-și reînnoi de cu vreme abonamentulu, ca să nu se întrerupă expedițiunea ziarului.

Domni ce se voru abonă din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin **mandate postale**.

Abonaților de până acum li se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primit ziarul.

Administrațiunea.

Brașov, 28 Decembrie 1885.

„Kulturegylet“-ul din Clușiu, în zelul său pentru lățirea „culturei maghiare“, nu mai încapă acum de institutele de credit și de economii înființate de Români în puterea dreptului de asociere pe tărâm economic, ce după lege filu are fiecare cetățenul fără deosebire de naționalitate.

Lozinca cea mai nouă ce s'a dat din Clușiu este: asalt în contra societăților economice române.

S'a telegrafiat în lumea largă, că Românii din Clușiu voiesc să înființeze pe acții un institut de credit și de economii sub firma „Economul“ și că această societate ar avea „caracteru naționalu“.

Corespondentul lui „Neue freie Presse“ țice, că „Kulturegylet“-ul a dat această alarmă spre a face reclamă pentru idea fuziunii tuturor reuniunilor de maghiarisare. Noi, cari vedem mai departe și cunoșcem adevărata însemnătate a tendințelor kulturegyletiste, concedem că cauza esteriă a acestei nouă mișcări poate să fiă planul de fuziune, dar în realitate cavalerii „culturei maghiare“ nu gândesc nici mai multă nici mai puțin, decât a împedea pe Români de a se mai asocia pentru scopuri economice.

Insinuațiunea, că institutul ce voiesc a-lu înființa pe acții Românii din Clușiu ar avea caracteru naționalu, nu este înaintea publicului maghiar, amețit de ideile cele mai șovinistice, decât o denunțare, că acea societate economică ar avea tendințe politice.

Pentru noi și pentru orice om nepreocupat este clar ceea ce va să țică caracteru naționalu.

Intr'o țeră, unde aproape două din trei părți a populațiunii este de naționalitate română, e cu neputință ca să nu existe asociări de Români, reuniuni literare, sociale, economice ș. a. și toate aceste asociări trebuie să aibă ipso facto caracteru românesc, pe câtu timp sunt Români cei ce le fac.

Totă lumea va țice, că aceste asociări au „caracteru naționalu“, deore se fac în sinul unei individualități deosebite naționale. Nici un om cu minte înse nu va țice, că asociările cu caracteru naționalu trebuie să aibă și caracteru politic și să urmărească scopuri politice.

Acăsta este atât de învederat, încât, dacă s'ar afirma contrariul, în statul ungar n'ar mai pute să existe alte asociări decât numai între Maghiari.

Și aici vrea să aducă ucrurile „Kulturegylet“-ul din Clușiu, când di acum asalt în contra „banilor românesci“. Pentru ei totu ce e românesc este și naționalu, și totu ce este naționalu este și politicu, și totu ce este politicu este și daco-românist, și prin urmare trebuie „smulsu din rădăcină.“

Îi rămă la inimă pe cavalerii Kulturegyletiști, că se mai poate ađi în statul „liberalu și constituționalu“ unguresc, ca țice, două-țeci seu mai mulți cetățeni de naționalitate română din Clușiu să se adune și se țică:

Ș 1. Înființăm în Clușiu o societate pe acțiuni cu scopul de a stabili în centrul comitatului Coșioceni un institut de credit și economii, pentru ca mai cu înlesnire să fiă ajutorat mai alesu poporul economu la întreprinderile sale economice și să i se dea un impuls spre dezvoltarea spiritului economic.

Acăsta i pré multu! „Unde o să ajungem noi Maghiarii, dacă se va înființa în centrul „culturei maghiare“ un institut de economii valahă?“

Sărmanii cavalerii Kulturegyletiști, ce a mai trebuit să vedă, că sunt în Ungaria și „bani românesci“! Acăsta nu se poate tolera, căci — țică ei — „sunt Români, este portu românesc, este jocu românesc și sunt și dobitoce românesci peste măsură; der bani românesci nu sunt în Ungaria.“

Quod erat demonstrandum!

GRECIA ȘI PRETENȚIUNILE SALE.

Cu privire la înarmările Grecilor și la nota circulară ce a adresat guvernul grecesc, prin ambasadorii săi, cabinetelor europene, „N. fr. Presse“ dela 8 Ianuarie n. scrie următoarele:

Grecia modernă dela 1878 arată o poftă deosebită de a supăra Europa cu dorințe și cu plânsori. Teritoriul cu care s'a mai mărit Grecia la 1881 n'a multă mitu pretențiile Grecilor, ci numai le-a ațitat pofta după nouă achizițiuni. Mișcarea din Filipopole și războiul dintre Sărbi și Bulgari au produs și între Greci o mișcare puternică, care nici până astăzi nu s'a așezat. Numai cât victoriile Bulgarilor au strămutat ținta Grecilor. Mai nainte Grecii aveau poftă să opereze paralel cu Sărbi. Acuma cu toate înarmările cele costisitoare, care le făcură Grecii, au apucat pe drumul diplomatic.

În ziua ultimă a anului expirat, Delyannis, ministrul grecesc, îndreptă o circulară către reprezentanții grecesci de pe lângă marile puteri, în care arată durerile Grecilor. Ministrul grecesc spune diplomației, că își ține de o datorință a sa, a arăta, că la hotarele nordice ale țării domnesce un pericol și își exprimă speranța, că la regularea chestiunilor orientale să voru lua și interesele Greciei în considerațiune. Circulara ministrului grecesc este un act ciudat și mai ales modul cum lămuresc faptele. Elu țice că există un pericol la hotarele nordice ale Greciei. În privința asta are mare dreptate, pentru că de acolo este amenințată pacea generală, deră pericolul vine exclusiv din partea Greciei. Grecia, fără să fiă de cineva ame-

nințată, s'a înarmat grozav, apoi și Turcii au concentrat trupe în Macedonia, spre a întâmpina un atac din partea Greciei. Din acăsta s'a născut situațiunea cea amenințătoare, despre care vorbesce Delyannis, și când acuma Grecii, cari totu mereu se jucău cu focul, arată marilor puteri, că la ei arde, în loc de a fi băgați în seamă, ar trebui trași la răspundere pentru petulanța lor. Grecii susțin, că și ei vrău pacea ca și cei din Berlin și cei din Viena. Ei nu sunt dușmanii Turciei, nu voru cucerii, ci voru numai ca să nu se întindă influința Slavilor până la hotarele Greciei.

Dacă se va împreuna Bulgaria cu Rumelia orientală, atunci mișcarea bulgară se va propaga în Macedonia, din care provincie și acuma au luptat mulți voluntari, în armata bulgară, în contra Sărbilor. Der acăsta Grecia nu o poate suferi. Nu cere Grecia altceva, decât ca Pôrta să suprimă orice încercare de revoluțiune în Macedonia. Dacă Turcia n'ar fi în stare să facă acăsta, atunci Grecia își rezervă dreptul de a interveni în Macedonia spre a apăra pe Greci în contra Bulgarilor. Numai în scopul acesta a făcut Grecia armările cele mari și pentru acăsta nu se poate acusa de felu. Grecii astăzi se arată forțe nevinovați și că ei facu ce facu mai mult de dragul Turciei. Turcia a îngrijit de timpuriu pentru ținerea ordinii în Macedonia, așa că nu e trebuință de armata grecescă și acuma Grecii își pot trimite rezervele acasă.

În Constantinople privesc lucrurile din Macedonia cu totul altfel. În Macedonia domnesce o mare amărăciune în contra Greciei și Sultanul este năcăjit focu pe Greci. Pe Sultanu l'a făcut să fie așa de năcăjit asupra Grecilor încercarea puterilor, de a face pe Turcia ca să dea Greciei hotarale, care le ceruse mai înainte.

Turcii nu vedu în purtarea Grecilor altceva, decât o schimbare teritorială. Circulara lui Delyannis nu va face o impresiune bună nici în cealaltă parte a Europei. Diplomații au destul de lucru cu chestiunea rumeliotă și cu pacea dintre Sărbi și dintre Bulgari, și n'au timp să se mai ocupe și cu Grecii. Grecii prin atitudinea lor actuală și-au perdut simpatiile chiar și la amicii lor, apoi Europa nici odată n'ar fi lăsată ca Grecii să ocupe Macedonia spre a paraliza influința Bulgarilor. Intervențiunea Greciei în Macedonia ar fi datu signalul la un război general în peninsula balcanică, la o luptă pentru egemonie, care trebuie amănată cu orice preț, câtu numai se poate, pentru că marile puteri cu greu voru pute privi cu indiferențismu la acăsta luptă. Dacă Grecii voru trece peste hotarale lor sub ori ce pretext, voru arunca fitilul în butea cu praful. Asta i-ar mai trebui Europei, ca pofta Grecilor de a se întinde să provoce un război mare și idea Elinismului să nimicească pacea generală. Pericolul la nordul Greciei este, și diplomația să caute alu delătura, deră altminterlea decum doresce Delyannis.

Rusia și Austro-Ungaria.

„Temps“ publică unu articolu, în care încearcă să arate, că Rusia, dacă nu vrea să renunțe la toate tradițiunile sale și să ncezeze d'a fi ceea ce este, *neapăratu trebuie să intre în luptă cu Austro-Ungaria și Anglia*. Numitul ziaru încheie astfel;

Una din amintirile cele mai demne de însemnătate ale epocii noastre va fi situațiunea, în care micul popor rumeliot a aruncat deodată Europa: Rusia e în neputință d'a procura satisfacțiune relei sale dispozițiuni către prințul Alexandru, Austro-Ungaria e în neputință d'a sprijini pe egoistul și nedăbaciul său client, Germania e în neputință d'a susține tractatul din Berlin, Turcia e în neputință d'a-și valida drepturile ce i le recunoșce lumea, și Anglia în fine e în neputință d'a-și apăra interesul său și o cauză populară, aflându mijlocul pentru acăsta.

Prințul Bismarck despre Poloni.

Diarele din Germania au publicat în zilele acestea unu articolu scris de prințul Bismarck în 20 Aprilie 1848 în contra Polonilor. Articolul acesta are și ađi

însemnătatea sa, pentru că dovedește, că cancelarul german nu și-a schimbat nici ați păreriile sale despre Poloni. Credem că facem un serviciu cetitorilor noștri, decât le arătam ce păreri avem Bismarck în 1848 despre Poloni și cât de credincios a rămas el acolo, ceea ce se dovedește prin măsurile excepționale ce se iau în contra lor. Etă în resumat articolul:

Polonii condamnați pentru trădarea țării au fost eliberați prin sângele Berlinezilor, vârsat în lupta din Martie. Drept mulțămire, libertății s'au pus în fruntea bandelor, care au jefuit și omorât în mod barbar pe locuitorii germani, cu femei și copii cu tot, ai unei provincii prusiane. Astfel entuziasmul german a scos castane străine din foc spre dauna sa. Așu fi găsită explicabilă acesta, dacă primul avânt al puterii și unității germane și-ar fi făcut prin acesta drum, d'au lua Franței Alsacia și d'au implanta stindardul german pe catedrala Strassburg. Dar e mai mult decât bonomia germană, dacă vrem să ne însuflețim pentru aceea, ca statelor germane să li se ia și ultima parte din ceea ce câștigaseră armele germane, în cursul secolilor, în Polonia și Italia. La acesta se renunțăm de dragul esecutării unei teorii, care ne poate duce acolo, ca din districtele granițelor noastre sudostice în Stiria și Iliria să se formeze un nou stat slav. Tiro-lul italian să se redea Venețianilor și din Moravia și Boemia să se întemeieze până în inima Germaniei un stat cehic independent de acesta! O dezvoltare națională a elementului polon în Posen nu poate avea altă țintă rațională, decât să pregătească restabilirea unui stat polon independent; atunci milioane de Germani s'ar preda volniciei polone pentru un aliat nesigur (Poloni). Pe de altă parte se poate intenționa restabilirea Poloniei într-un cerc mai mic, d'au Poloni nu se vor mulțami cu acesta. Cum poate prin urmare un German să se entusiasmeze pentru crearea în nemijlocita sa apropiere a unui dușman neliniștit, care la orice încercătură va sări Germaniei în spinare și care e mult mai lacom după cucerire pe contul nostru, decât împăratul rusesc, care e bun și bucuros, că și poate ține unită colosul său și care ar trebui să fie foarte neînțelept, decât ar căuta să-și îmblâzească supușii săi prin cucerirea de țări germane. Scut în contra Rusiei nu ne trebuie dela Poloni, noi înșine ne putem destul apăra.

Așa dicea Bismarck la 1848 despre Poloni și din toate lucrările sale se vede, că și ați urmăresc aceeași politică.

SCIRILE DILEI.

În zilele acestea, ministrul președinte Tisza a trecut în Viena, unde a luat parte la conferințele ministrilor ținate pentru reînnoirea pactului austro-ungar. După cum spune „Nemzet“ și „Bud. Corr.“ tractările au progresat atât de mult, în câtă încă o conferință mai de lipsă ca chestiunea să se termine. „N. W. Tgbitt.“ anunță, că conferința dela 6 Ianuarie n. s'au unită în el mai greu punct, și anume d'au se introduce vămile be cereale în aceeași mărime ca și în Germania.

—0—

Pr. Tim. Sub titlul „Szászok és Oláhok szövetsége“ (Alianța Sasilor și Valahilor) „Ellenzék“ scrie următoarele: Compatrioților noștri Sasi nu le este destul alianța soților lor de principii din Germania; poporul culturei, precum se vede, dă mâna cu dracul, numai ca să ne strice. Am văditu adică o cartă postală, pe care a scris un avocat sasu din Sibiu, anume Samuil Berger, în limba valahă unui om maghiar. Naturelul domnului maghiar însă n'a luat în considerație cuvintele valahă, ci a scris pe corespondență: „Poftesc și corespondă cu mine ungurese sau nicicum,“ și a trimis o înderăt. Seim că Valahii urăscu limba maghiară d'au Sasi s'au inamorat de limba valahă și cu aceea ne necăjesc pe noi Maghiarii, n'am fi crezut. — Etă o nouă dovadă de toleranță ungurească! Îl necăjesc pe minunția sa „Ellenzék“ limba valahă! D'au ce să faci când limba valahă ni e așa de-a dulce și de practică încât nu putem ține s'au de necazul nechibzuitului „Ellenzék.“ E un fel de limbă diplomatică în Ardeal și pace, măcar să se dea de tumba „Ellenzék“ și lucrurile nu se pot schimba.

—0—

În zilele trecute poliția din Deva observase pe la revărsatul zilei că obloanele unei ferestre dela prăvălia neguțatorului Iustin Moldovanu sunt deschise. Polițiștii avăsându despre acesta pe proprietar, numai decât descuiară ușa prăvăliei și împreună cu acesta intrară înăuntru. Aci aflară mai mult zahăr aruncat pe jos, er la o parte o butelie de rum pe jumătate goală. Lângă un butoiășu cu bețură stetea pitit un tiner, care însă după ce fu aflat, spusese cu vorbe confuze și plin de spaimă, că el, a găurit oblonul ferestrei și deschidându-l a putut ridica din țînă gratiele cele de fier, așa că pe sub ele s'au putut viri înăuntru. Când a vrut însă să iasă afară a văditu că e prins în colivă, deorece gratiele de fier fiindu erăși lăstate în jos, din partea dinăuntru nu s'au mai putut ridica în sus. Destul s'au chinuit păsăruica să scape din colivă, d'au totul înzadar, căci blăstămatele de

gratii l'au păcălit și el a trebuit se stea locului până ce polițiștii au venit se-l scotă.

—0—

În adunarea generală dela 28 Decemvre n. 1885, a reprezentanței orașului Deva a fost o viaă desbatere, asupra chestiunii, că ore tablele, care pentru prima oră se introduc în Deva cu numele stradelor, să fiă scrise numai ungurese sau ungurese și romănesc? Președintele tribunalului Solyom-Fekete apără cu violență „idea de stat maghiar“ și la votare eșiră la maidan tablele scrise numai în limba maghiară. — Zădarnică muncă, căci stradele tot romănesc vor fi.

—0—

În mai multe sate din Țera Bârsei, precum în Apața, Feldiőră Arpăcaci și Bodn, în zilele acestea au fost atacați și mușcați de canți turbați mai mulți copii și chiar omeni mari. Asemenea lupii se îmblâtesc în mare număr. Lanțu se țin relele de omeni.

LUPTA ROMANILOR ÎN COMITATUL BISTRITĂ-NĂSEUDU.

Rodna vechiă în 3 Ianuarie 1886.

Depărându-se de aici din Rodna, încă înainte de acesta cu vre-o 2 ani. Postul adjunct administrativ Emil Hosu, a devenit vacant locul unui membru, ales de acest cerc, în comitetul comitatensu. Spre a fi înlocuit prin un alt membru s'au ținut în această cauză o alegere, la 8 Noemvre 1885, în comunitatea Sângeorgiu, care e locul alegerilor de natura acesta; despre care alegere un corespondent însemnat cu r. l. a raportat foiei „Magyar Polgar.“

În această corespondență, cu data 15 Nov., respectivul r. l. intitulă pe anul dintre cei mai venerați Romani ca conducător de Muscali (muskavezetö); altuia îi impută, pentru ce absențase dela aceea alegere și nu veni să voteze cu partida, de care se ține d-lu r. l.; er pe noi ceșialaltii alegători ne învinovați, că de aceea am votat pentru d-lu preot cooperator alu Rodnei vechi, ca să împedecăm prin el nisuițele patriotice din comitetul comitatensu alu Bistriței-Năsăud. Cu o vorbă, a timbrat de rău patriotu pe totu acela, care nu e, sau nu și d'au aerul de Unguru atunci, când însuși d'au mi se pare e un fiu rătăcit dintre urmașii lui Dragoș.

Ei bine, și de ce toate acestea vârsări de venit patriotic-renegat? Numai pentru aceea, că nu a reșit la această alegere ca membru alu comitetului comitatensu candidatul partidei, ce fără temei se numește pe sine partida „maghiară“, administratorul minelor de aici Szellemy Géza.

Fostu amestecat și mâni stăpânitoare în joc, oriba, nu o scim pozitiv, scim însă, că alegătorii de astădată nu au fost convocați prin invitator special, ci ținerea alegerii s'au publicat la „părăde;“ scim ceva, cam suspicios, și despre publicațiunile acele. Publicațiunile acele au fost trimise primăriilor din partea oficiilor pretoriale așa târziu, încât în multe comune nici n'au publicat ținerea alegerii din vorbă, pentru că publicațiunile au ajuns comunei respective după ziua alegerii. Opidul Rodna vechi a primit publicațiunea cu ordinațiunea de sub N-ru 6542 de d-to 29 Octomvre 1885, s'au publicat în 1 Noemvre, er alegerea s'au ținut în 8 Noemvre. Luându acum în considerare, că în acest ținut publicațiunile se eșeptesc — după usul rămas din timpul graniței — adică în Dumineci și s'au sărbători, apoi d'au nu sciu, cum voru fi sosit aceste publicațiuni la primăriile comunelor, cari sunt în deapartare de câte 8 miliar — de Vineri până Sâmbătă seara, — ca să se potă publica Dumineca.

Lasă să judece onoratul public, încât corespunde o astfel de procedură dispozițiilor legale.

Partida, care se numește pe sine „maghiară“, de aici, și-a fi făcut calculu așa: Alegătorii isă târziu, ba unii de loc, înștiințați, fiindcă nu li s'au trimis invitări speciale, de cari Romani noștri, ca de ori și ce scrisore — se interesă mai mult — nu se voru presenta d'au decât puțin. Așa vom candida noi pre Szellemy. Așa au și făcut.

Romani însă și-au pus încrederea în zelul preot cooperator din Rodna nouă, Pamfilu Grapini. În ziua alegerii constituindu-se biroul au votat alegătorii romani până câtră 2 ore d. a., când deodată vedem, că vin mai multe trăsuri pline cu câte 4—5 alegători, unul Slovacu, altu Neamțu, alu treilea Rusu, alu patrulea chiar Român după origine d'au astăd mare Maghiar; unul a venit la mandatul administratorului de mine; alii amăgiți, că așa voesc satrapa Banffy, iar alii seduși de invetătorii de stat, fiecare adică s'au dus acolo, cugetându, că își va pune prin acesta o proptea de subsistență.

În timpul votării președintele a căutat mai multe ședule, că nu cumva sunt două ședule băgate în una. Cu această ocaziune s'au vedit și aceea apucătură, că d. Szellemy votase pentru sine, faptă dealtmintelea demnă de d-sa. Partida d-lu Szellemy începe a sbiera,

că nu e cu cale, ca unora să li se caute ședulele și însușă protestu. Până și-au gătitu protestul a ajuns și timpul scrutinului, din care s'au văditu, că domnul Pamfilu Grapini a fost ales cu 49 voturi, contra 18 voturi.

Resultatul celui protestu, fără nici un temei, în care a fost d'au, că președintele ar fi desfăcut ședulele de-a rândul, prin ce s'ar fi violat secretul votului; că nația maghiară nu a fost reprezentată în birou, că mulți alegători de-ai partidei maghiare s'au retras dela alegere vădend, că președintele se uită la ședule, — a fost, că alegerea s'au nimicită, er președintele — fără a fi fost invitat a se justifica, încât cuprinde acelu protestu adevărul, a fost destituit.

Unde în larga lume constituțională s'au mai întemplat un casu analogu acestuia, să se aducă sentință adică asupra unei corporațiuni și asupra președintelui e-servit de 10 ani, fără a se asculta partida incusată?

Apoi mai putem dice ore, că nu-să liberele legile noastre? pentru Unguru veți bine. Încă totu a fost norocos președintele, că nu a fost acusat cu omor, că d'au pe asta cale — se pronunța asupra lui sentință de mörte fără a fi fost măcaru întrebatu.

Nouă, Rodneniloru, ni sa publicat în 27 Decemvre 1885, că în afacerea de sub întrebare se va ține o nouă alegere în 29 Decemvre 1885. Câte comune nu voru fi putut publica acea scrisore din cauză că și aceste publicațiuni s'au trimis din partea oficiilor pretoriale foarte târziu! Suntem fericiți, că suntem în o comunitate cu oficiu pretorialu, d'au unde e Cosna Chirlibaba? Când li se publica lucruri de aceste comunelor, cari formeză notariate cercuale? S'au începutu corțesire formală din partea partidei, ce și arogă titlul de maghiară, pentru desu pomenitul Szellemy. Romani și de astădată s'au concentrat voturile în persoana d-lu Pamfilu Grapini. Constituindu-se în ziua memorată biroul sub preșidul d-lu avocat Danil Lica și alegendu se bărbăți de încredere d-nii Mihail Zagod, preot rom. cat. din Rodna, Korbuly Zacharias, neguțator din Rodna — acum ca să fiă reprezentată naționalitatea maghiară, apoi d-lu Simeon Pahone, bravul invetator din Borgo-joseni și Iuliu Popu invetator alu Rodnei, s'au pășit la votare, a cărei resultat fu, că d-lu Pamfilu Grapini a căpătat 66 voturi eră d-lu Szellemy 26, adică alegătorii Romani s'au prezentat în un număr și mai mare.

Am ajuns a vedea adunându-se în Sângeorgiu la alegere de membri în comitetul comitatensu câte 92 voturi pe când mai înainte abia se intrău 10—20 de voturi. E drept, că pe atunci nici în minte nu-i venea nici unui neroman din Rodna să pășescă ca candidu de membru în comitetul comitatensu. Erau și omeni cu mai multă judecată mai înainte la oficiul montan.

Lucrul e greu de priceput, ce l'au îndemnat pe d-lu Szellemy, ca să pășescă ca candidu, atunci când e lucru pre curat, că până ni-a sta capul în sus, de va păși d-sa de 100 de ori de 100 de ori va căde. Noi urmașii bravilor granițeri, până când vom ave câte un Român de astă trebă — și grațiu cerului — vom ave încă lungu timp, — vom alege Român, căci noi scim ce va să d'au proverbul: „camașă e mai aproape ca sumanul și sângele apă nu se face“.

Îl asigurăm pe d-lu Szellemy că nu are de lucru cu omeni de calibrul d-sale, cari între anumite împrejurări să d'au „ha a Magyar nem adja azt, a mit én gondolk átesapok Muszkának“ (Decă Ungurii nu-mi voru da ce-mi gândesc eu, trecu la Muscali); are de lucru cu omeni crescuți, cari țin la naționalitatea lor morțis.

Totăș ne-am luat rău pe s'au că n'am votat pentru d-lu Szellemy, pentru ca e un om forte cu spirit și tactu ceea ce o dovedesc următoarele: Societatea de cântăci de când se bucură de înțeleptă conducere a d-sale, a apus; societatea de lectură de când se bucură de înțeleptă conducere a d-sale afară de aceea, că am repășit noi Romani, e teatrul împărechărilor, desbinărilor și a certelor; er la petrecerea aranjată în seara anului nou, totu d-sa, — pote pentru a esopera împăcarea între Romani și Maghiari ori mai bine Renegații de aici, — cei stă pe inimă — cum dice el — interpelă pe un Român ce se află în oficiu că de ce ambă d'au cu Românul N. ori P.? și decă acesta răspunde cum a meritat, îl rog cu palaria în mână de iertare. Totu d-sa ține toastu pentru împăcarea naționalităților de aici, er de pe ordinea de dansu, aco-pere partea scrisă cu litere romănesc și nemțesc.

A perditu multu comitetul comitatensu, că n'au putut saluta în mijlocul său pe un membru așa norocos în întreprinderile sale.

Ne servește de un bun augur interesul, ce l'au dovedit cu acesta ocaziune d-nii alegători și anume: d-lu protopop administrator gr. or. din Borgo Dioseni, d-lu protopop alu Prundul Monda, d-lu Vrașmașu preot gr. or. totu din Prundu; apoi directorul școlii

normale din Prundă I. Onea și învăț. S. Pahone din Borgoșeni — mai departe frații Reiteresci din Rodna nouă și învăț. Tivadară totu de acolo și în deosebi purarea veghetoră ală intereselor naționale d-lă preotă operatoră Gherasimă Domide din Rodna vechiă: bravii din Ilva mare cu d-nii Bal și Slăvoca în frunte, de mulți stimatulă Grose parochă ală Majerului, bravulă directoră dela scôla din Sangeorgiu, parochulă Feldrului d-lă Greforiu Mureșană cu învățatorulă de acolo Cosma și celă din Ilva mică Nechit, oarî toți, în capulă iernei — la apelulă unoră omenî, deși foarte modești în poziția socială — nu au pregetatū a participa la acăsta alegere, însoțitî de ună numără frumosă de alegătorî din comunele d-loră, care împregiurare ne servese ca celă mai eclatantū argumentū despre încrederea ce li-o păstrează poporulă.

Și decă nu amintescū și pe ună Română, care s'au nisuită a paralisa activitatea adevăraților Români și pre unii, carî au fostū surdî la apelulă, nu o facū acăsta în nesciință de cauză, ci aflū de bine a tacé acum de astă dată.

Mi place a crede, că și în viitoră intelegința română din apropierea Isvóreloră Șomeșului va participa cu asemenea interesū la alegeri și întruniri, aducendū cu d-loră pe toți alegătorî și cu deosebire în anulă acăsta, cândū se vorū efectui alegerile de ciclu. Dea cerulă să nu mă înșelū în credință, ci aceea credință să ne mântuiască.

CUM SE ESECUTĂ LEGILE LA NOI.

Biserica-Albă, 1 Ianuarie st. n. 1886.

Domnule Redactor! Spre caracterizarea, cum se execută la noi, între altele, dispozițiunile §-iloră 29—40 din art. de lege XXXIII ex 1874, fiă-mi permisū a Vă notifica următorulă casū, care nu este chiară controversă.

Prin rugarea cu data Budapesta 28 Maiu 1885 m'am adresatū cătră comisiunea centrală electorală a comitatului Turda-Arieșu, ca pre baza §-ului 9 din art. de lege XXXIII ex 1874 să binevoiescă a mă introduce în lista alegătoriloră de deputați din comuna Indolă aparținătoare cercului Turdei.

După acăstă justă rugare, comisiunea centr. elect. mă surprinse cu decisiunea nr. 7 ex 1885 dto 5 Septembrie 1885, prin care—spre mai marea mea mirare, — fiindă că nu locuescū de regulă (rendesen) în Indolă, pe baza alinieii a doua din §-ulă 38 art. de lege XXXIII ex 1874, mi-a respinsū rugarea. (Folyamodó folyamodásával, . . . elutasittatik).

Surprinsū de atăta bunăvoință neacceptată, nu sciam ce se dîcū și cum să 'mî explicū lucrulă. Imî părea cam curiosū să mi se eludeze în modū așa de simplū unū dreptū, care mi lă dă legea să mă potă folosi de elî. Legea în acăstă privință este destulă de chiară; nu dă ansă la nici unū dubiu. Sciam, că numai nepriceperea sēu . . . a pututū fi sorgintea din care a izbucnită respingerea.

Adevăratū că alinia a doua din numitulă § dispune, că cei ce au dreptū de alegere pre baza §-ului 9 ală numitului art. de lege, în totū casulă (minden esetre) numai în lista acelei comune potū fi introduși, unde isfau domiciliulă regulatū (melyben rendes lakásuk van); dēr adauge, că decă în privința domiciliului s'ar nasce dubiu, respectivulă elî însuși pôte designa (az illatő maga jelölheti meg), că dintre comunele, sēu părțile de comună din cestiune, în care dorese a fi primitū (melyikbe kíván felvétetni). Afară de acăsta, cestiunea domiciliului o regulază legile administrative din vigóre și anume: §-ii 2—4 din art. de lege V ex 1876, dintre carî §-ulă 2 încă a fostū în favorulă rugărei mele, cu atătu mai vîntosū, cu cătū eu până acum nu m'am asefatū permanentū în altă comună pentru a renuncia la domiciliulă preavutū. Imprejurarea, că din luna lui Noemvre 1867 am petrecutū mai multū în altū locū, ca d. e. în Turda, Clușiu, Budapesta etc., de cătū acasă, aici nu pôte veni în considerare, pentru că eu am fostū studentū și încă nu mi-am terminatū studiile. Pentru mine, între împrejurările actuali, singurū domiciliulă locului natalū și ală tatălui meu este decisivū.

Deci luândū în considerare, că nu numai domnii dela comitatū vorū fi sciindū legile, ci și alții, nevoidū a lăsa să mi se eludeze dreptulă, care mi-lă dă legea, am fostū necesitatū a lua calea, care mi-o indică §-ulă 50 din art. de lege XXXIII ex 1874; am apelatū la Curia regescă din Budapesta.

În urma apelațiunei mele Curia prin decisiunea sōusă, sub Nr. 6 ex 1885, în ședința din 25 Noemvre 1885 (președint. Bela Perczel și ref. Emeric Balázs), din cauza motiveloră produse a schimbatū decisiunea respingătoare a comisiunei centr. elect. și a ordonatū introducerea mea în lista alegătoriloră din comuna Indolă, așa cum cerusemū.

Acăstă decisiune mi s'a comunicatū apoi din partea comisiunei centr. elect. la 30 Decemvre 1885 prin decisiunea de sub nr 37 elect. ex 1885 dto Turda 22 Decemvre 1885, notificandū-mi-se, că sub titlu de onorațiune (értelmiség czimen) sum introdusū în lista alegătoriloră din Indolă de pre anulă 1886. Așa dēr numai prin Curia am pututū ajunge să fiu alegătorū. Că, ce impresiune a făcutū decisiunea Curiei la comitetū, n'o potū sci; dēr la totū casulă m'ar fi interesatū foarte tare, că ôre atuncî, decă domnii dela comitatū, cum era să încerce odată vice-comitele comitatului Carașu-Severinū, ar fi pututū apela contra decisiunei Curiei la ministerulă de interne, ce s'ar fi întemplatū?..

Destulă atăta, că sistemulă și curentulă actuală are

destule sentințe d'a încurea și respinge chiar și pe cei ce cunoscū legile și și cunoscū drepturile. Ce facū cu ceialaltî?.. Ex uno disce omnes.

Dr. Georgiu Ilea.

TEATRU, MUSICĂ, DECLAMAȚIUNE.

Reprezentatiunea arangiată Joi, în 26 Dec. st. v., de societatea tineriloră comercianți din Brașovă a avutū unū succesū și mai bunū ca celū dintăiu. Teatrulă a fostū bine cercetatū. Reprezenția s'a introdusū prin vodevilulă „Arvinte și Pepelea” de V. Alexandri. D. I. Zănescu a jucatū pe Arvinte spre mulțămirea publicului dezvoltandū și multū umorū, și decă amū voi să dîcemū ceva, ar fi că deghisarea nu ni se părea tocmai bētrănescă. Fôrte bine și cu multă legeritate naturală a jucatū d. N. Sēniută pe Pepelea. Elū sciū ținē publiculă în încordare cu istoria ciudatului cuiu, care îi rămăsese lui Pepelea în stăpănire, după ce și vënduse casa sa lui moșū Arvinte, pe care în cele din urmă îlū prinse cu viclesugū, luandū în căsătoriă pe Mândica.

Reprezenția piesei „Ginerele lui Haği Petcu”, care a urmatū după vodevilulă bine succesū, a rēușitū acum a doua ôră multū mai bine. Debutanții și-au datū silința a corēspunde și mai multū cerințeloră roluriloră sale. D. N. Sēniută a adusū la mai mare valôre caracterulă lui Haği Petcu, jucandū cu mai multă liniște și cumpētare a vocei. D-șôra Elena Dimitriu, ca Adela, a sciutū să poanteze mai bine momentele dramatice ale rolului sēu. D. Zănescu, ca prințū Movilă, a documentatū mai mare siguranță în jocū. D. Christescu a interpretatū figura originală a lui Verdulescu cu aceeași dibăciă ca și la prima reprezentatiă. D. Birea, prințulă Stefanū Movilă, a sciutū să esprime de astădată mai caldurosă amiciția cătră vērulă sēu. În fine notămū cu bucuriă, că d. I. Dușoiu jun. ca „Șloimă” a dobēnditū de astă dată unū deplinū succesū prin aceea, că n'a mai esageratū, publiculă i-a și mulțumitū cu aplause șgomotose. Bine a rēușitū și d. Orghidanū ca Schaferl. Observămū cu plăcere, că toți debutanții și-au învățatū rolele perfectū, ceea ce a contributū multū la succesulă splendidū ală reprezentăiei, despre care succesū dîce și „Kronstädter Zeitg.” că nici că s'a pututū aștepta dela nisce diletanți.

Duminecă în 29 Decemvre st. v. se va da producțiunea musicală-declamatorică, în favorulă „Reuniunei femeiloră române, pentru ajutorarea vėduveloră șerace din Brașovă și Săcele” în sala Gimnasiului românū de aci. Dorimū ca acăstă producțiune să fiă cătū mai bine cercetată Programă, care e fôrte alēsă, amū publicat-o deja. Bilete se potū procura la librăria N. Ciurcu și sēra la cassă.

Producțiunea arangiată de societatea sodaliloră români în ziua de Crăciunū, în sala hotelului „Nr. 1”, a intrunitū de astădată unū publicū fôrte numerosū, ceea ce este unū semnū, că interesulă publicului nostru pentru meseriașii români este în creștere. Zelosulă președinte ală societății, părintele B. Baiulescu, a introdusū serata printr'unū discursū instructivū și bine simțitū, ală căru cuprinsū credemū că îlū vomū putē împărtăși ceteritoriloră noștri. A urmatū apoi executarea puncteloră programei. „Potpourî”ulă românū, „Bălce” cu murindū și „Resunetulă” executate de musica militară au fostū primit. cu marî aplause, și unele au trebuitū să fiă desū repetate. Corurile sodaliloră, „Iarna” de Matilda Kugler, „Hora” de Porumbescuprecum și terțetulă românū „Remăi cu mine” de Bogler au fostū executate binisorū și aplaudate de publicū. D-nu G. Filip a declamatū bine versurile în memoria lui D. Andronic; ér d-lui N. Jugănarū i-a succesū a însufleți prin reușita declamațiunei a poesiei „Arcadion” de Crețianu publiculă, care a cerutū să repeteze ultimele strofe. După producțiune d. N. Sēniută în numele societății tineriloră comercianți, și d. Diamandi Manole au datū espressioni simpatiei comercianțiloră pentru meseriașii români. D-nu Diamandi Manole a accentuatū în deosebi necesitatea de a se sprijini societatea acestora din tôte părțile.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. ală „Gaz. Trans.”)

BERLINŪ, 9 Ianuarie st. n. — „Monitorulă” publică unū șirū de distincțiuni date demnitariloră Papei. Între alții i s'au conferitū secretarului de statū, cardinalū Iacobini, ordinulă vulturului negru. Monitorulă publică scrisôrea Papei Leo XIII, prin care-i conferă principelui de Bismark ordinulă lui Christū. Scrisôrea e adresată: măritului bărbatū și marelui cancelarū, „escelso viro et magno cancellario.” Papa mulțumesce în trînsa pentru că mijlocirea în cestiunea Carolinei, i s'a încredințatū lui, dândū-i-se ocaziune de-a execută o operă corēspundētore spiritului și naturei pontificatului românū.

PARISŪ, 9 Ianuarie st. n. — Foile anunță, că noulă cabinetū va inaugura politica reformeloră practice, restabilirea echilibrului în finacele statului, precum și împăcarea între factorii parlamentari.

DIVERSE.

Popa și lupii — Cetimū în „Vocea Botoșaniloră”, Unū preotū plecandū în cursulă acestei șeptemăni călare în satulă unde locuesce, la o distanță ca de vr'ô 2 ore de orașū, șoseua lașiloră, a fostū întâmpinatū și incongiuratū de o cētă de lupi, și numai cu multă greutate a descălicatū și s'a pututū acăța de cumpēna unei fântăni, ce susținea o ciutură și se sui ast-felū susū; calulă încă a pututū scăpa și sosindū la casa preotului, preoteasa presimți o nenorocire; dândū-se alarma în satū și mai mulți săteni mergendū în căutarea preotului, îlū găsiră în vērfulă cumpenei, fără însă d'a putea scôte unū cuvētū, — dānsulă amuțise de spaimă. . . Abia a doua și putū scrie pe hârtie cele întâmplate și numai astfelū sătenii își putură esplica misterulă.

Unū aparatū ingeniosū. — În Englitera s'a inventatū unū aparatū ingeniosū, destinatū a face marî economii în serviciulă posteloră. Acăstū aparatū este așeșatū în biurourile de poștă, în gări, la Bursă și în cele-alte locuri publice din Londra. Aparatulă este unū felū de pupitru cu douē sertare; intr'unulū se ținū cartele postale, în cele-alte plicuri cu timbru. Este d'ajunsū d'a pune unū penny într'o mică gaură d'asupra sertarului cu cartele pentru ca îndată să ese o cartă, și duoi pencl în cel-altū sertarū pentru ca acăsta să scôtă afară unū plicū. Pentru a nu se pune în aceste sertare nasturi în locū de monetă, pupitrele suntū așeșate astfelū în cătū să potă fi observate de supraveghiătorii săliloră.

Fragile reginei Italiei. — E sciutū, că regele Italiei Umberto e unū fôrte cruțătorū capū de familiă. Despre economia regelui se comunică din Roma unū nou casū interesantū. La sfērșitulă fiă-cărui anulă, regele obișnuiesce a socoti tôte cheltuelile casii. La socotēla din urmă a observatū, că pentru desertū să spesēză pré multū. După o cercetare mai consciinciosă a eșitū la ivelă, că pentru fragi prea multū să spesēză și că regina Margareta a dispusū, ca în tôte țilele, fără să țină sēmă de anotimpuri, să i se aducă o farfuriă mare de fragi. Regele necunoscendū acăstă pasiune a reginei, a cerutū deslușiri în acăstă privință dela regina și află, că regina niciodată n'a cerutū fragi. Regele îndată a dispusū o nvestigare, în urma căreia au fostū demisionați mai mulți funcționari de curte.

Distracțiunea lui Mommsen. — Vestitulă profesorū din Berlinū nu numai prin sciința, ci și prin distracțiunea lui și a făcutū renume. Pentru ilustrarea distracției sale țiarele din Berlinū scriu următoarele: Mommsen într'o ții a părăsitū universitatea adāncitū în gânduri. În colțală unei strade plānsetulă unui băiatū de 5—6 ani l'a deșteptatū din visările sale. Mommsen, care și elū are o duzină de băeți, se apropiă de băiatū, ai căru ochi erau scālđatî în lacrimi așa că nici nu vėđū nimicū. „Ce ai băiete?” întrebă învățatulă. — „M'am rătăcitū, nu sciū să mergū acasă.” — „Unde șești?” — „Nu sciū strada.” — „Dar sci cum îlū chiamă pe tatălū tēu?” — „M—M—Mommsen!” dîse băiatulă plāngendū. — N'au fostū de lipsă esplicări mai detaliate, numele Mommsen așa sunetū armoniosū avū pentru urechile învățatului distrasū, încātū în băiatulă rēțăcitū și-a cunoscatū pe fiulū sēu celū mai micū. Revedere îmbucurătoare, tatălū și fiulū s'au dusū împreună acasă.

Cu numărulă viitorū se încheiă semestrulă ală doilea. Rugămū a grăbi cu înoirea abonamenteloră.

Admin. „Gaz. Trans.”

Cursulă pieței Brașovă
din 9 Ianuarie st. n. 1886

Banenote romănesci	Cump.	8.44	Vënd.	8.48
Argint romănesc		8.40		8.44
Napoleon-d'ori		9.98		10.03
Lire turcesci		11.26		11.30
Imperiali		10.22		10.32
Galbeni		5.90		5.94
Scrisurile fone. Albina		100.—		101.—
Ruble Rusesci		123.½		124.¾
Discontulă		7—10 %		pe anulă.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 8 Ianuarie st. n. 1886.

Rentă de aur 4% 100 95	Bonuri croato-slavone 103 60
Rentă de hârtie 5% 92 45	Despăgubire p. dijma de vin u. 98 25
Imprumutul căilor ferate ungare 151. —	Imprumutul cu premiu ung. 117 75
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune) 98 80	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 124.20
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune) 127 —	Renta de hârtie austriacă 83 85
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune) 120 70	Renta de arg. austr. 84.00
Bonuri rurale ungare 103 80	Renta de aur austr. 111.60
Bonuri cu cl. de sortare 103 80	Losurile din 1860 139 70
Bonuri rurale Banat-Timșu 103 60	Acțiunile băncii austro-ungare 873 —
Bonuri cu cl. de sortare 103 60	Act. băncii de credit ung. 30% 25
Bonuri rurale transilvane 103 80	Act. băncii de credit austr. 296 80
	Argintul — Galbin împărătesc 5 94
	Napoleon-d'or 10 03
	Mărci 100 imp. germ. 2 05
	Londra 10 Livres sterline 126 75

Cea mai bună (5-36).
Hârtie de țigarete
 este veritabilă
 fabricată franceză
LEHOBLOU
 de GAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune

Acastă hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. J. J. Poli, D. E. Landwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în compoziția sa nici o materie stricătoasă.

Arendarea măcelăriei.

proprietate a vecinătății din Prundu (Schein), va avé locu **Duminecă în 10 Ianuarie 1886 st. n.** în casa d-lui Ioan M. Burdea, președintele vecinătății, la care se potu lua informațiunile privitoare la această arendare, ce se face pe terminu de 3 ani.

Brasovu 4 Ianuarie 1885. st. n.

In numele președintelui vecinătății:
 Georg Weiss.

3-3

Numere singuraticice à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se potu cumpăra în tubungeria lui I. GROSS.

Comandele din afară se efectuează promptu!

„Pentru sezonul de Carnevalu“

Toilete pentru mirese, balu și pentru strada

se confecționează după moda cea mai nouă, în timpulul celu mai scurtu și cu prețuri foarte ieftine în

Magazinul cu articole de modă pentru Dómne

KOVASZNAI & KERESZTESY

Brasovu, Piața mare

caru totodată recomandă marele loru depositu de Satin-Merville, Satin-Lyon, și Atlasuri. Catifele de mătase și Plușu, Voille, Creppe, Gaziru și Cașemiru negru, precum și în tóte colorile moderne. Matlaseuri spaniole Chantilly (Noutate), Dentelle și stoffe orientale și Volanuri late. Sortie de balu și eventaille, floră, chinille, pene, buchete cu aur și argintu, Rișuri, Marabu și panglice, precum și Ciorapi, Mănuși de mătase în tóte lungimile și în tóte colorile de sêră cu prețuri foarte solide.

— La cerere se trimitu mostre franco. —

Frigulă este invinsă!
 Impermeabile, pentru frig și umezêlă apărătore
Haine de érnă

Nou inventate, căldurose, dese, moderne, potrivite, pentru Domni și Dómne

Jachete și ismene
 à fl. 1. 85. | à fl. 1. 30.

Nu este nimic mai bun, durabilu, efitinu, caldu și comodu, ca aceste nou inventate Haine de érnă practice pentru Domni și Dómne, băeți și fetițe, cari se află în colorile cenușiu, maroniu, drap, civitu închisă și negre și recunoscute de către persóne cu autoritate pentru

- 1.) Elasticitatea pe fiecare corp.
- 2.) Conservarea temperaturii egale a corpului.
- 3.) „Economia altor haine scumpe.“
- 4.) „Efitinu, durabilu, fasonul frumosu, modernu.“

Cine are asemenea haine de érnă este în timpul de érnă celu mai bine apăratu, contra frigului, pentru aceea se nu cruțe nimeni mica sumă, căci o datorește pentru conservarea sănătății.

- 800 bucăți fuste pentru Dame, impletite, dese și căldurose cu blana, cu 3-5 vârgi în coloru pompoze, bordure și aplicații franțuzescă, mai'nainte 5 fl. acun numai fl. 1.80.
- 1000 bucăți flanele de érnă căldurose din lană-Merino pentru Domni, Dómne, băci și fete indispensabile à fl. 1.20.
- 1200 bucăți ismene, lană Merino pentru Domni și Dómne à fl. 1.30
- 800 bucăți căciulite frumoșe „Arpád“ din materiă increțită ca pelea de Astrahanu pentru Domni, Dómne și Copii, căptușite cu vată și cusute cu mătase, numai fl. 1.25
- 1500 Duzine Ciorapi lungi pentru Dame din Merino, impermeabili, călduroși, fini și vârgați în coloru. 3 perechi fl. 1.35 c.
- 1500 Duzine Ciorapi bărbătesci din Merino, impermeabili, călduroși, fini cu vârg colorate, 3 perechi fl. 1.20.

Tóte aceste haine de érnă, în cea mai buna calitate și veritabile se afla singur și numai, resp. de comandatú la:

FEKETE'S WIENER Kleider-Export,
 Wien, Margarethen, Hundsturmstrasse 18/52.

3-6. Dumin.

Admonieză în contra tuturor altor de asemenea oferte.

Preparatele lecuítóre, oficialu recunoscute și de 63 oru premiate.

Digestiunea derangeată, tusea, slăbiciunea sunt suferințe, pe cari preparatul lecuitoru dela Iohann Hoff, Viena, Graben, Bräunerstrasse 8, este în stare a-le delătura radicalu. De aceea seși memoreze suferindulu acéstă adresă.

Redobândirea sănătății este grija fiecărui suferindú, așa-deră va fi tuturor suferinđilor binevenită punerea în vedere, precum că preparatele din Malz ale lui Iohann Hoff se bucură ca remediu nutritor de cea mai mare și generală aprobare. Acestea se întrebunțeză în multe casuri de către medici Corifei și multele succese de lecuirea digestiunii derangate, a suferinței organelor de respirația, a slăbiciunii, a îmbunătățirii sângelui și a catarului intestinalu sunt pentru suferinđi unu rađimú de speranță, și în asemenea casuri se nu întârđia cu întrebunțarea preparatelor din Malz ale lui Iohann Hoff. Câteva estrase dintre raporturile de lecuire: 1.) Cu tótă șederea mea în timpul de érnă la Nizza, m'am lecutit pe deplin de catarul bronchial și bóla de gátu, de cari am suferit duoi ani, numai după întrebunțarea preparatelor din Malz ale lui Iohann Hoff, cari mi-au întăritu apetitul și în genere starea sanitară. Franz Maly, Magazin de postavuri, Viena, Mariahilferstrasse 69. — 2.) Iudlungata mea suferință de flegmă, lipsa de apetit și de somn și slăbiciunea de nervi s'au lecutit numai cu berea Dr. așa numită Iohann Hoff's Malzextract-Gesundheitsbier, și Iohann Hoff's Gesundheits-Chocolade. Viena, 24 Maiu 1884. Maiu de Baksai, Iohannesgasse 19. — 3.) Raportu de lecuire oficialu, Viena, Spitalulu garnisónei Nr. 2. Berea dela Iohann Hoff, așa numită Malzextract-Gesundheitsbier, Malzextractu concentratu și Iohann Hoff's Malzextract-Gesundheits-Chocolade s'au probatú la bóle de peptu chronice, la recovalescenți după bóle grele și la digestiune slăbită ca o bună medicină ajutátore procesului de lecuire și ca nutrimentu recreator și plăcutu. Dr. Loeff, k. k. oberstabsarzt. Dr. Porias, k. k. Stabsarzt. — Iohann Hoff, inventatorulu și producătorulu preparatelor din Malz posedă fabrici în Viena, Stadt, Bräunerstrasse Nr. 8, în Berlin și St. Petersburg, în totalu cu 27,000 deposite de vânđare prin tóte părțile lumii.

OBSERVARE. Tóte anunțările pentru extracte din Malz sunt imitațiuni, de cari se se ferescă holnavul și medicul. Preparatele din Malz veritabile ale lui Iohann Hoff trebuie se pórte marca înregistrată (Portretulu inventatorulu Iohann Hoff și iscălitura Iohann Hoff).

Prețurile loco Viena: Malzextract Gesundheitsbier (incl. lada și butelii): 6 butelii fl. 3. 82, 13 butelii fl. 7. 26, 28 butelii fl. 14. 60, 58 buielii fl. 29. 10. — Malzextract concentratú 1 flaconu fl. 1. 12, o jumătate flaconu 70 cr. — Malz-Chocolade o jum. kilo I fl. 2. 40. II fl. 1. 60. — Brust-Malzbonbon în pungă à 60 cr, 30 cr și 15 cr. — Sub suma de 2 fl. nu se espedeză nimicú.

Depositele principale: în Brasovú: Demeter Eremias, Bistrița: la Carl Nusbacher, — Bucuresci: Jul. Ed. Rissdófer, F. Brass, farmacistu, Gusztav Rietz, Martinovitz, — Sibiu: C. Bugarski, I. B. Missebacher sen., Franz Jahn Söhne. — Mediasu: Carl Breckner, — M. Vasárhely: Max Bucher, Carl Huflesz, — Sighișora: Franz Jos. Schuster farm., Ios. B. Teutsch, — Sz. Szt.-György: Bárabás Ferencz farmacistu.

Tóte depositele sunt autorisate pentru vânđare printr'unu afișu litografatú în coloru.

Ca darde Crăciun
 și
Anulú nou

Ceasornice de aur pentru Domni și Dómne Remontoir, asemenea ceasornice de argintu pentru Domni și Dómne Remontoir, precum și lanțuri de aur pentru ceasornice de dame se afla de vânđare la ceasornicaru, opticianu și mecanicianu

IOSIFŪ BOTH,
 strada Poștei Nr. 661

2-2

BOLNAVILORŪ
 de
plumâni și gátu, ofticoșii,

și celor cari suferú de Asthma se face cunoscutu, că pentru bólele indicate folosítorea „Thea Homeriana“ se póte procura ca veritabilă numai directu prin subscrisul. Broșura respectivă se trimite fără spese și franco. Unu pachetu cu 60 grame Homeriana, suficientu pe 2 zile, costă 70 cr. Admonieză contra cumpărării a plantei Homeriana oferită de tóte celelalte firme, fiindu constatá de nendeverátá.

PAUL HOMERO in Triest (Austria).
 Descoperitorulu și preparatorulu unicei veritabile plante „Homeriana.“

15-20